

דגמים אפשריים לניהול קהילת המודיעין

שמואל אבן ועמוס גרנית

פרק זה מציג שתי המלצות עיקריות:

א. לבנות שדרה ניהולית וארגונית בקהילת המודיעין באמצעות כינון מרכז ניהולי לקהילה, שלא קיים כיום, ובראשו יעמוד ראש קהילת המודיעין. השידרה הניהולית תנחיל תרבות של סינרגיה, תתאם בין גופי הקהילה וביניהם לקברניטים המדיניים מתוך ראייה מערכתית כוללת. המרכז הקהילתי יכלול מנגנוני שיתוף פעולה לסגירת הפערים הסינרגטיים למיניהם.

ב. להביא למיצוי גבוה יותר את הפוטנציאל הקיים בעולמות המודיעיניים-חשאי כדי לתת מענה לאתגרי הביטחון של ישראל באמצעות הגדלת השימוש ביכולות קהילת המודיעין. לשם כך נדרש שיח אסטרטגי-אופרטיבי (בין השירותים לבין עצמם, בין השירותים ובין צה"ל ובין הקברניטים לשירותים) בכיוון שיזהה ויכיר את הפוטנציאלים האלה ויוכל לעשות בהם שימוש.

דגמים אפשריים לניהול קהילת המודיעין הישראלית

כדי לבחון את הדרך הטובה ביותר להקמת שידרה ניהולית וארגונית בקהילת המודיעין נבחן שלושה דגמים:

- **דגם א' (שיפור הקיים):** חיזוק ועדת ראשי השירותים והקמת מנגנונים אופקיים בקהילה – עניין זה משותף לכל הדגמים שיוצגו להלן. ונוסף על כך ימונה יועץ למודיעין לראש הממשלה. היועץ יהיה פסיבי מול הקהילה – ללא סמכויות ניהוליות או מחקריות.
- **דגם ב': יצירת מרכז כובד חדש בדמות ראש לקהילת המודיעין, הכפוף לראש הממשלה.** ראש הקהילה יהיה בעל סמכויות ניהוליות, ויהיה לו מטה מסיבי משלו. הוא יפעיל את המנגנונים האופקיים שיוקמו בקהילה. דגם זה דומה במידה רבה לדגם שהציע שאול אביגור לבן-גוריון בשנת 1957.
- **דגם ג' (דומה לדגם הבריטי בתחום הארגוני):** מינוי ראש לקהילה (כמו בדגם ב') והכפפת המוסד למשרד הביטחון או את השב"כ למשרד לביטחון פנים (בדומה למצב בבריטניה). כל ראשי קהילת המודיעין יהיו כפופים לשרי הביטחון וביטחון הפנים. עם זאת, יהיה להם ערוץ ישיר גם אל ראש הממשלה (כמו שיש לראש אמ"ן כיום).

ראש הקהילה יעמוד בראש ור"ש. הוא יהיה אחראי לתיאום מול השרים השונים, יהיה בעל סמכויות ניהוליות, יהיה בעל מטה מצומצם (ביחס לדגם ב') ויפקח על המנגנונים האופקיים שיוקמו בקהילה.

דגמים ב' ו'ג' שונים מהדגמים המיושמים בבריטניה ובארצות הברית בכל הקשור לתפקוד המחקרי של ראש קהילת המודיעין. בשונה מהמצב במדינות אלה, ראש קהילת המודיעין המוצע במזכר לא יהיה אחראי לבצע אינטגרציה מחקרית של הערכות מודיעין של שירותי המודיעין לכלל הערכה אחת ולא יציג בעצמו את הערכת המודיעין הלאומית (הסבר מפורט לגבי תפקידו יוצג בהמשך).

להערכתנו, דגם ב' הנו האופטימלי. מצד אחד, הוא כולל מנהל מרכזי לקהילה המאפשר לגשר על הפערים התפקודיים שנותחו; ומצד שני, הוא נראה ישים גם בהתחשב באילוצי המערכת הפוליטית בישראל (תלוי בגיבוי ראש הממשלה). לגבי הדגמים האחרים:

א. דגם א' – הוא בעל ישימות פשוטה יחסית. אלא שנראה כי תרומתו מוגבלת מאחר שאין בו גורם פורמלי של ניהול מרכזי ומנגנון הכרעה. הצלחתו מותנית ברצון הטוב של השירותים, מה שלא הוכיח עצמו עד היום.

ב. דגם ג' דומה לדגם ב' בהיבט של יצירת ראשות לקהילה הכפופה לראש הממשלה, עם מנגנונים משותפים. ההבדל בינו לדגם ב' מסתכם בהזזת המוסד והשב"כ ממשרד ראש הממשלה למשרדי הביטחון וביטחון הפנים, בהתאמה. יתרונו של דגם זה בכך שתיאום זירתי הוא פשוט לאין שיעור בין גופים באותו משרד ממשלתי לעומת מנגנון תיאום בין־משרדי. לדוגמה, כך ירוכז הטיפול באיראן במשרד הביטחון, ונושאי ביטחון הפנים – במשרד לביטחון פנים. עם זאת, התאמתו של דגם ג' למציאות הישראלית ולמבנה הפוליטי בישראל מוערכת כנמוכה; זאת, בין היתר, בשל ריכוז עוצמת יתר בידי משרד הביטחון והמשרד לביטחון פנים על חשבון משרד ראש הממשלה. לכן הוא אינו הדגם המומלץ.

להשלמת הצעה זו יש מקום לשקול **הקמת קבינט מודיעיני** בראשות ראש הממשלה ובהשתתפות שר הביטחון, שר החוץ, השר לביטחון פנים, הרמטכ"ל וראשי שירותי קהילת המודיעין. ברם, שרים אלה חברים גם בקבינט הביטחוני, ויש טעם בשאלה לשם מה דרוש קבינט נוסף. סיבה אחת היא מיקוד הקשב למודיעין. רצוי שקבינט כזה ייפגש באופן עתי, ארבע פעמים בשנה ואדי־הוק בנסיבות מיוחדות. סיבה נוספת היא הצורך להגביל את היקף הפורום. היו תקופות שבהן הקבינט הביטחוני־מדיני היה רחב מאוד, והרכב רחב אינו תואם את הרגישות המתחייבת בתחום המודיעיני.

פירוט ההמלצה

תפקידיו העיקריים של ראש קהילת המודיעין

תפקידיו העיקריים של ראש קהילת המודיעין יהיו:

- ג. לסייע לראש הממשלה לעצב את קהילת המודיעין ולגבש מדיניות להפעלתה לטובת הביטחון הלאומי, שתאושר בקבינט המודיעיני.
- ד. לגבש הערכת מצב שנתית ורב שנתית של קהילת המודיעין ושל יכולותיה אל מול צורכיהם של צרכני המודיעין. על בסיס זה – לגבש אסטרטגיות ותוכניות עבודה לקהילת המודיעין, שיאושרו על ידי ראש הממשלה, שר הביטחון והקבינט המודיעיני. כמו כן לגבש תקציב שנתי ורב שנתי לקהילה בתיאום עם משרד הביטחון ועם משרד האוצר.
- ה. לסייע לראש הממשלה בלימוד, בהכוונה, בניהול, בתיאום ובהפעלה של קהילת המודיעין. בכלל זה להנחות את קהילת המודיעין על פי הוראות ראש הממשלה, על פי כללים שייקבעו ועל פי חלוקת התפקידים בין שירותי המודיעין.
- ו. לבחון מעת לעת את יכולות המודיעין האופרטיבי ולהציע משימות נוספות או אחרות, בתיאום עם ראשי השירותים. לסייע לראש הממשלה לנהל שיח עם גורמי הערכה ולהגדיר את המוצרים הנדרשים בתחום זה.
- ז. לפקח על קהילת המודיעין מטעם ראש הממשלה ולוודא שהוראות הדרג המדיני אכן בוצעו.
- ח. לתאם בין משרד ראש הממשלה למשרד הביטחון להבטחת התאמה בין צורכי המודיעין של צה"ל לתפוקות המודיעין הנוספות שעל אמ"ן לספק במסגרת חלקו בקהילת המודיעין, כמו גם לברר את התפוקות הדרושות לצה"ל מארגוני המודיעין הכפופים לראש הממשלה.
- ט. לברר מחלוקות בין ראשי השירותים ולהמליץ לראש הממשלה כיצד להכריע בהן.

הדברים שראש הקהילה לא יעשה:

- א. ראש הקהילה לא ימונה למעריך לאומי.
- ב. ראש הקהילה לא יפקד על מבצעי מודיעין, אך יסייע לראש הממשלה לבדוק את התכנון ואת ההכנות לפני אישור המבצע בקבינט או על ידי ראש הממשלה.
- ג. ראש הקהילה לא יחצוץ בין ראשי הארגונים לראש הממשלה. למשל, ראש הקהילה לא ימנע או יעכב בקשה של ראש שירות להיפגש עם ראש הממשלה בעניינים שאינם קשורים לעבודת המטה של הקהילה. משמעות הדבר היא שהכפיפות של ראשי השירותים אינה משתנה. עם זאת, ראש הקהילה ייעץ לראש הממשלה לשיפור השיח עם ראשי שירותי המודיעין.

ראש הקהילה וסוגיית ההערכה הלאומית

בשונה מהמודל האמריקאי, אנו סבורים כי בשלב זה לפחות אין להעמיס על ראש הקהילה את תפקיד המעריך הלאומי. הסיבות לכך:

א. **היעדר יתרון יחסי** – ועדות חקירה בעבר – כמו ועדת אגרנט, ועדת שטייניץ וועדת יונגוד – הקנו ליועץ למודיעין לראש הממשלה תפקיד של מצביע על ההבדלים בין הערכות המודיעין של הגופים השונים ותפקיד של אינטגרטור של הערכות אלה. יש הבדל מהותי בין שני התפקודים. הצבעה על ההבדלים היא תפקיד חשוב שיועץ יכול לבצעו, אולם ממזג הערכות הוא למעשה המעריך הלאומי (אף שהוועדות לא הגדירו אותו ככזה), ומדובר במשימה שאי אפשר לבצעה במנותק מיחידת מחקר ענפה. מאחר שאמ"ן הוא היחיד המציג את כל מרכיבי ההערכה (למעט בתחום אזרחי ישראל), הרי שבהיעדר חילוקי דעות בין הגופים אין ליועץ מה למזג, ואם יש חילוקי דעות היועץ אינו יודע מה למזג מפני שאינו יודע לקבוע איזו הערכה נכונה. במצב הנוכחי קשה להצדיק, בניתוח עלות-תועלת, הקמת יחידת מחקר מודיעין גדולה נוספת בישראל.

ב. **אפשרות לאובדן מיקוד** – אם ראש הקהילה יעסוק בגיבוש הערכות מודיעין הוא עשוי למצוא את עצמו במרוץ בלתי פוסק אחר ידיעות, מסמכים ודיונים, ולא יהיה לו פנאי לניהול מערכתי של קהילת המודיעין.

ג. **לקחי העבר** – להערכתנו, ייתכן שההתעקשות לחבר את תפקיד המעריך הלאומי לתפקיד מנהל הקהילה, על אף ההיגיון שבדבר, הייתה מכשלה שמנעה את יישום המלצות ועדות החקירה למיניהן בעניינה של קהילת המודיעין מאז שנות השישים ועד היום; זאת בין היתר בשל אי־שביעות רצון מצד ראשי קהילת המודיעין⁵⁶. מסיבה זו, וכל עוד אין יתרון גדול בחיבור בין התפקידים, נראה שבמציאות הישראלית מוטב שלא לקשור בין ניהול קהילת המודיעין לבין האחריות על גיבוש הערכת המודיעין הלאומית, להבדיל מהמצב בארצות הברית שם מרכז ה־DNI את שני התחומים.

לפיכך ראש קהילת המודיעין יכול להיות אחראי לתהליך של הערכת המודיעין אך לא על תוכן המחקר וההערכה. כלומר, בשלב זה אין אנו מציעים לשנות את הסטטוס הקיים בתחום המחקר והערכת המודיעין הלאומית, שבו אמ"ן הוא המוביל.⁵⁷ ראש קהילת המודיעין יכול להיות אחראי לקיומו של תהליך הבירור בחילוקי הדעות המחקריים. כלומר, הוא לא ישמש בורר ופוסק, אלא יזמן את ראשי הגופים לבירור מחלוקות בתחום הערכת המודיעין לפני הצגתם לממשלה ובתום התהליך יסכם את נקודות המחלוקת, וכל גוף מודיעין יציג את עמדתו לראש הממשלה. ראש קהילת המודיעין לא יציג בהערכת מודיעין אינטגרטיבית, לא יחליף את אמ"ן כמעריך לאומי או את שירותי המודיעין האחרים כמעריכים בתחומיהם. החלופות לסידור זה הן:

א. ועדה בין־שירותית להערכת המודיעין הלאומית בראשות אמ"ן. היא תברר את המחלוקות בלי לגרוע מזכותו של כל שירות להציג את הערכתו בפני הממשלה.

- ב. המטה לביטחון לאומי יקיים דיון בנושא במסגרת קדם גיבוש הערכת המצב.
- סוגיות נוספות בתחום המחקר שאפשר לשפר, בין היתר, בסיועו של ראש קהילה:
- א. ליבון הערכת המודיעין הלאומית על איומי הפנים (מצד תושבי ישראל ושוהים אחרים במדינה) שבתחומי האחריות של השב"כ והמשטרה. נוכח רגישותה הרבה אין מרבית לדבר על חשיבותה, למעט באירועים הרי גורל כמו רצח ראש הממשלה רבין ב־1995. ראש הקהילה יוודא שיתקיים תהליך שימצה את הערכותיהם של גופים אלה, אך הוא עצמו לא יעסוק בגיבוש הערכות.
- ב. הכוונת גופי המחקר כדי להגיע לכיסוי מיטבי ביחס לצורכי הקברניט – מבחינת נושאים, סוגי תוצרים ודרך הגשתם.
- ג. הקמת יחידת בקרה קהילתית. יחידה זו יכולה לסייע לראש הקהילה בהצפת מחלוקות ביו גופי המחקר בקהילה.
- ד. תוכנית עבודה משותפת של מחקרים בסיסיים, שתכסה את צורכי קהילת המודיעין בהקשר לסוגיות רלוונטיות לקברניט, תוך שילוב מומחים שאינם מקהילת המודיעין.
- ה. מתן הדרכה והכשרה למקבלי ההחלטות בנושאים רלוונטיים, לרבות לגבי הכרת יכולות קהילת המודיעין ומגבלותיה.

גיבוי בחקיקה – יש לשקול להסדיר בחקיקה את מיסוד עקרונות ניהול קהילת המודיעין בישראל. החקיקה תבטיח, בין היתר, את מעמדו ואת תפקידו העיקריים של ראש הקהילה ותשלם מבחינה מסוימת את חוק המל"ל.

מיקומו וכפיפותו של ראש קהילת המודיעין

לפי הצעתנו, ראש קהילת המודיעין יהיה כפוף לראש הממשלה. המועמד לראשות הקהילה יהיה מקובל גם על שר הביטחון, והמינוי יאושר על ידי הממשלה (בדומה לראש המל"ל).

יש שתי אפשרויות למיקום ראש קהילת המודיעין: האחת, כגוף מטה בלשכת ראש הממשלה, במקביל למל"ל; והשנייה, כגוף בתוך המל"ל.

ההיגיון של המתכונת השנייה הוא הקשר ההדוק לכאורה בין תפקידי קהילת המודיעין ובין ענייני הביטחון הלאומי שעליהם מופקד המל"ל, וכן חיסכון בגוף מטה נוסף במשרד ראש הממשלה. אולם חוק המל"ל החדש תומך דווקא במתכונת הראשונה. החוק ממקד את המל"ל להערכת מצב ואינו מטיל עליו אחריות לגיבוש הערכת המודיעין הלאומית, האינטגרטיבית, כהמלצת ועדת וינוגרד, ובוודאי אינו מטיל על המל"ל תפקידים ניהוליים בתחום קהילת המודיעין. פירוש הדבר שגוף המודיעין במל"ל יהיה במתכונת שקבעה ועדת ליפקין-שחק: "חיוני שיהיה למל"ל גוף מודיעין קטן יחסית, שיבצע את התפקידים הבאים: הצגת המודיעין היומי (גולמי ומעובד) לראש הממשלה, ניתוח והפצת המודיעין לטובת שאר עובדי המל"ל בהתאם לתחומי העיסוק ובכפוף לכללי ביטחון המידע"

(ציטוט מדו"ח הוועדה). מלבד אלה ברור כי לראש המל"ל תהיה אחריות לשלב את תפוקות קהילת המודיעין בהערכת המצב הכוללת, והוא אף יוכל לבקר את תקציב הקהילה, שאותו יציג ראש קהילת המודיעין. יצוין כי גם ועדת שטייניץ לא ראתה את הפונקציה במשרד ראש הממשלה כחלק מהמל"ל, אלא המליצה שהיא תקיים "זיקת עבודה למל"ל" (ציטוט מדו"ח הוועדה).

לפיכך אנו מצדדים בפתרון הראשון ולפיו ראש הקהילה יהיה אדם בכיר ויעמוד בראש גוף עצמאי במשרד ראש הממשלה, לצדו של ראש המל"ל, בקיום זיקה בין השניים. סיבות נוספות להימנע ממיזוג שתי הפונקציות הן:

א. **חשש ממסנת כפולה.** אחת הסיבות לכישלון מינוי יועץ למודיעין לראש הממשלה בעבר היה החשש כי גורם זה ייצור חיץ בין ראש הממשלה ובין ראשי השירותים. אם ראש קהילת המודיעין יהיה כפוף לראש המל"ל, הרי מדובר בדרג ביניים נוסף בין ראשי השירותים לראש הממשלה. יתר על כן, קשה לראות את ראשי המוסד והשב"כ, הרואים את מעמדם כמקביל לזה של הרמטכ"ל, סרים למרותו של בעל תפקיד שאינו כפוף ישירות לראש הממשלה.

ב. **קושי לאיש את התפקיד.** כפיפות ראש קהילת המודיעין לראש המל"ל תעמיד בספק גדול את היכולת לגייס אדם בעל שיעור קומה (כגון: רמטכ"ל לשעבר, ראש שירות מודיעין לשעבר וכו') לתפקיד זה.

ג. **סינרגייה נמוכה.** על פי הצעתנו, ראש קהילת המודיעין לא יעסוק במחקר ובגיבוש הערכת המודיעין הלאומית, ואילו המל"ל לא יעסוק בניהול הקהילה. חלוקה זו מאפשרת לראש המל"ל לפנות ישירות לראשי שירותי המודיעין בענייני הערכת המודיעין, כפי שקובע החוק, ואינה מטילה עליו נטל ניהולי כבד, שאינו תורם להערכת המצב ואינו מתחייב מן החוק.

ד. **"תפסת מרובה לא תפסת".** העיסוק בניהול מערכתי ובפיקוח על קהילת המודיעין הוא רב ממדים ודורש זמן בכירים רב. ראש המל"ל אינו פנוי לכך בגלל שפע התפקידים שהטיל עליו חוק המל"ל החדש ובגלל אופי תפקידו. יכולתו של ראש המל"ל להאציל סמכויות (למשל, לשלוח אחרים במקומו לדיוני ממשלה וכו') מוגבלת למדי, ונכונותם של ראשי השירותים לדון עם דרגים נמוכים מהם תהא מוגבלת לא פחות.

ה. **הגיונות מנוגדים.** ההיגיון המרכזי של המל"ל הוא יכולתו לבצע עבודת מטה אינטגרטיבית, הקשורה לכלל הגופים במערכת הביטחון הלאומי (לרבות שילוב שירותי המודיעין במימוש תפיסת הביטחון הלאומי), ולא לנהל את קהילת המודיעין. נוסף על כך, עליו לפקח על מערכת הביטחון והחוף. אם קהילת המודיעין תהיה תחת חסותו, הוא יאבד את מעמדו האובייקטיבי בכל הקשור לשילוב קהילת המודיעין במערכת הביטחון הלאומי ובפיקוח עליה.

על אף האמור לעיל, אם לא ימונה ראש לקהילת המודיעין, כמוצע כאן, אלא גוף בקרה ותיאום בדרג נמוך, ייתכן כי מיקומו יהיה במל"ל. במקרה זה תפחת היכולת לממש כראוי חלק גדול מהרעיונות המוצגים במזכר זה.

הנחלת תרבות סינרגטית בקהילת המודיעין

קיומו של ראש לקהילת המודיעין עדיין אינו מבטיח את השינוי המהותי הנדרש בהתנהלותה. עם זאת, בשונה מבעבר הוא יוצר את התנאים לתרבות של סינרגיה בקהילה. להלן המאפיינים של תרבות זו:

- א. כינון ניהול מערכתי משותף בקהילה מול זירות אויב המהוות מוקדי עניין לאומיים, כגון איראן, טרור, נשק בלתי קוננונציונלי (סינרגיה זיריתית). ראש הקהילה יוביל להקמת צוותי פעולה משותפים לטיפול בנושאים זירתיים. ראש הקהילה לא יעמוד בראש הצוותים, אלא ימליץ לראש הממשלה להקים ויעקוב אחר התקדמותם.
- ב. כינון תרבות שילובית בין דרגי עבודה ברמות שונות. דוגמאות: זימון דיונים משותפים, ייזום פרויקטים משותפים, ארגון קורסים משותפים, ביצוע מחקרים בסיסיים משותפים.
- ג. גיבוש חזית קהילתית משותפת לשיתוף פעולה של הקהילה עם שירותים זרים בתחומים דיסציפלינריים וזירתיים. ראש הקהילה יוביל מהלך של גיבוש אסטרטגיה קהילתית מול השירותים הזרים, באישורם של שר הביטחון ושל ראש הממשלה.
- ד. הגברת שיתוף מודיעין המשטרה ומשרד החוץ בקהילה.
- ה. חיזוק הסינרגיה התוך-תחומית. ראש הקהילה ימליץ לראש הממשלה על הקמת ועדות מקצועיות בקהילה לשיתוף פעולה הדוק בין מערכים מקצועיים (סיגינט, ויזינט, יומינט, מבצעים), על נושאים לסינרגיה תוך-תחומיים ועל ניהול מקצועי מערכתי. דוגמאות: בוועדת היומינט יהיה אפשר לדון בנושאים כמו התאמת תפקידי היומינט לעולם החדש. בוועדת הטכנולוגיה ייעשה מאמץ משותף לשמירה על מקום מוביל בחזית הטכנולוגיה העולמית. במסגרת זו ידונו על קידום טכנולוגיות קריטיות בשלבי התהוות (pre seed), על יכולת פעולה מתקדמת בסייבר ועל יכולת ניהול, עיבוד ואחזור של מידע בסדרי גודל עולים ועוד. בתחום כוח העבודה יתקיים שיתוף פעולה הנוגע לשמירה על כוח אדם מקצועי וטיפולו (הקמת בית ספר קהילתי למודיעין, הקמת מסלולי פיתוח וניידות כוח עבודה בין הארגונים). בתחום הפרויקטים ידונו על ביטול פרויקטים כפולים ועל פתיחת פרויקטים חדשים.

המלצה להגדלת השימוש ביכולות קהילת המודיעין

התפוקה העיקרית של קהילת המודיעין הייתה בעבר מודיעין לעיצוב החלטות ולקבלת החלטות, לרבות התרעה למלחמה. בשעה שקהילת המודיעין נדרשה לייצר הכרה והבנה שלמים, ככל הניתן, של האתגרים האסטרטגיים אשר עמדו בפני ישראל, הכלים

האסטרטגיים להתמודדות עם אותם אתגרים – קרי: צבאות מדינות ערב – היו בעיקר צבא היבשה וזרוע האוויר.

כיום, לצד התפוקה המסורתית של מודיעין לעיצוב החלטות ולקבלת החלטות (לרבות התרעה למלחמה), מוצאת עצמה קהילת המודיעין משולבת ולעיתים אף מהווה את חוד החנית בהתמודדות עם אתגרים ביטחוניים ראשיים, לצד צבא היבשה וזרוע האוויר. נוכח מציאות זו והמגמות הצפויות, כפי שתוארו במזכר, יש לבחון את הגדלת השתתפות קהילת המודיעין בתפקידים הקשורים בלחימה והשתתפות בלחימה של כוחות מודיעין. כך יגדל חלקה בשלם הביטחוני (סך הפעילויות והתפוקות של כל כוחות הביטחון למיניהם). נהיר כי עניין זה מחייב דיון מעמיק בתפיסות התמודדות אופרטיביות מול האתגרים הזירתיים השונים. עלייה בצורך להשתמש בכלים של קהילת המודיעין בחזית רחבה לשם התמודדות עם אתגרים ביטחוניים לאומיים גוברים, שקשה לפתור אותם באמצעות כוחות צבאיים "רגילים" בלבד, עשויה גם להוביל לבחינת הקצאת המשאבים לקהילת המודיעין.